

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0186 van 6 december 2011
in de zaak 2009/0121/A/2/0097

In zake: het **VLAAMSE GEWEST**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Pascal MALLIEN
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

*tussenkomen
de partij*

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 21 december 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 19 november 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren van 3 augustus 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een meergezinswoning met handelspand na afbraak van de bestaande bebouwing.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de zaak, die oorspronkelijk was toegewezen aan de voorzitter van de eerste kamer, werd op 25 mei 2010 toegewezen aan de tweede kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 juni 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Pascal MALLIEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De zaak werd in voortzetting geplaatst naar de openbare terechtzitting van 7 september 2010 teneinde partijen schriftelijk standpunt te laten innemen omtrent het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij en daaromtrent door de tussenkomende partij ingeroepen exceptie van gebrek aan procesbevoegdheid.

Op de openbare terechtzitting van 7 september 2010 verschijnt advocaat Veerle TOLLENAERE voor de verzoekende partij en advocaat Pascal MALLIEN voor de tussenkomende partij en werden ze gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 23 december 2009 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 mei 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 6 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een meergezinswoning met handelspand na afbraak bestaande”*.

Dat “bestaande” is een van bijgebouwen voorzien voormalig café/clubhuis, met één bouwlaag onder zadeldak, op ongeveer 100m van het marktplein. Het gebouw bevindt zich tussen rijbebouwing met wisselend gabariet.

Links is het bestaande pand aangebouwd aan het uit drie bouwlagen bestaand gemeentehuis. Rechts is het aangebouwd aan een woning met bakkerij, bestaande uit drie bouwlagen onder plat dak.

Het gemeentehuis is op het ogenblik van de bestreden beslissing opgenomen in het ontwerp van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 mei 2009. Op 11 juni 2010 is het gemeentehuis ook definitief beschermd als monument wegens de historische- en sociaal-culturele waarde.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 april 2009 tot 18 mei 2009, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De verwerende partij brengt op 23 april 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Zij stelt vast dat de voorgestelde werken gesitueerd zijn achter en tot op de bij koninklijk besluit van 15 oktober 1899 goedgekeurde rooilijn. De vrije hoogte onder het balkon op de eerste verdieping dient wel tot 3m boven het peil van het voetpad gebracht te worden.

De brandweer brengt op 29 mei 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Deze voorwaarden betreffen brandtechnische vereisten.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren brengt op 4 juni 2009 een gunstig advies uit, mits de vrije hoogte onder het balkon op de eerste verdieping tot 3m boven het peil van het voetpad komt.

De gewestelijk erfgoedambtenaar brengt op 30 juni 2009 een ongunstig advies uit en motiveert dit als volgt:

“ ...

De bouwplaats is niet gelegen binnen de omschrijving van een beschermd monument of een stads - of dorpsgezicht en is evenmin opgenomen in de inventaris van het bouwkundige erfgoed, maar paalt onmiddellijk aan het gemeentehuis dat werd opgenomen in een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten.

Het bestaande gebouw op het perceel heeft ook een niet-geringe erfgoedwaarde. Het is een der oudste gebouwen langsheen de [REDACTED] en benadrukt door zijn lage volume de

monumentaliteit van het aanpalende gemeentehuis. De cel Onroerend Erfgoed opteert in eerste instantie voor het behoud en de renovatie van dit gebouw. Indien de adviesverlenende instanties een nieuwbouw toestaan op dit perceel zal het huidige voorstel door zijn bouwhoogte de erfgoedwaarde van dit gemeentehuis ernstig bezwaren. Gelet op de overwegende bebouwing in de straat kan hier een nieuwbouw op die plaats maximaal 2 bouwlagen hebben, afgewerkt met een zadeldak. Het rechtsaanpalende gebouw kan hier niet als referentie gebruikt worden.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 28 juli 2009 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag is gelegen in woongebied en is in overeenstemming met de bepalingen volgens het gewestplan.

Het gemeentehuis heeft een belangrijke erfgoedwaarde. Door het bouwen van een meergezinswoning van drie bouwlagen, valt het zicht op dit markante gebouw gedeeltelijk weg en wordt de erfgoedwaarde van het gebouw bezwaard. Het advies van Onroerend Erfgoed is ongunstig.

Bovendien heeft de meergezinswoning een zwaar profiel; de meergezinswoning rechts mag niet als precedent beschouwd worden. Bovendien heeft de meergezinswoning aan de achterzijde nagenoeg vier volwaardige bouwlagen. De meeste bebouwing in deze straat heeft slechts twee bouwlagen onder hellende bedaking.

Bovendien blijft er slechts een tuinzone van 3,15 m over. Dit doet afbreuk aan de woonkwaliteit. Het oprichten van een meergezinswoning met dit gabariet is strijdig met de goede ruimtelijke ordening.

ALGEMENE CONCLUSIE

Tegen de aanvraag zijn er stedenbouwkundige bezwaren

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren weigert op 3 augustus 2009 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 8 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 12 oktober 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling... Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

De bouwplaats bevindt zich in het dicht bebouwde centrum van [REDACTED], langsheen een drukke doorgangsweg richting Nederland. De bebouwing vertoont er een zeer wisselend gabariet, gaande van 1 bouwlaag onder zadeldak tot 3 bouwlagen onder plat dak. Het overheersende profiel bedraagt 2 bouwlagen met hellend dak, echter vaak voorzien van dakuitbouwen.

De bouwplaats situeert zich tussen enerzijds een woning van 3 bouwlagen, plat dak, en anderzijds het voormalige gemeentehuis, een statig gebouw... Het gabariet van voorliggende meergezinswoning speelt in op beide uiteenlopende bouwvolumes. Het telt 3 bouwlagen met een zadeldak dat 1,4m lager blijft dan de nok van het gemeentehuis, zodat de dominerende positie van het gemeentehuis behouden blijft. Aan de andere kant wordt de wachtgevel optimaal benut met een haaks draagvlak...

De voorgestelde uitbreiding ter hoogte van het hellend dakvlak aan de achterzijde van de woning is evenwel stedenbouwkundig onaanvaardbaar. Doordat een deel van de dakverdieping (breedte ca 4m) wordt afgewerkt met een plat dak waarvan de kroonlijsthoogte 12,24m tegenover de gelijkvloerse binnenvloerpad bedraagt, wordt er een bijkomende volwaardige bouwlaag gecreëerd, tot een totale bouwdiepte van 13 m, hetgeen afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening in deze omgeving. In de volledige achtergevelrij van de [REDACTED] komt dergelijk volume niet voor, dit bombastische volume is onaanvaardbaar binnen dit dichtbebouwde, kleinschalige weefsel. Deze vierde bouwlaag komt ver voorbij de achtergevel van het gemeentehuis, waardoor het zicht op de achterkant van het gemeentehuis zal worden beperkt, hetgeen niet wenselijk is gelet op de erfgoedwaarde ervan...

In bijkomende orde dient opgemerkt dat de nieuwbouw 4 appartementen voorziet, doch geen enkele parkeerplaats op het terrein

...

Na de partijen te hebben gehoord op 27 oktober 2009, beslist de verwerende partij op 19 november 2009 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

De bouwplaats bevindt zich in het dicht bebouwde centrum van [REDACTED], langs een drukke doorgangsweg richting Nederland. De bebouwing vertoont er een zeer wisselend gabariet, gaande van 1 bouwlaag onder zadeldak tot 3 bouwlagen onder plat dak. Het overheersende profiel bedraagt 2 bouwlagen met hellend dak, echter vaak voorzien van dakuitbouwen. De bouwplaats situeert zich, tussen enerzijds een woning van 3 bouwlagen hoog met een plat dak en anderzijds het voormalige gemeentehuis, een statig gebouw dat opgenomen is op een ontwerprij van voor bescherming vatbare monumenten. Het gabariet van de voorgestelde meergezinswoning speelt op kwalitatieve wijze in op beide, vrij uiteenlopende bouwvolumes. Het gebouw telt 3 bouwlagen met een zadeldak dat 1,4m lager blijft dan de nok van het gemeentehuis zodat de dominerende positie van het gemeentehuis behouden blijft. Aan de andere kant wordt de wachtgevel optimaal benut met een haaks dakvlak, zodat het perfect aansluit op de 3 bouwlagen met plat dak van de bakkerswoning. Op die manier past het ontwerp zich feilloos in in de straatwand.

De voorgestelde uitbreiding ter hoogte van het hellend dakvlak aan de achterzijde van de woning is stedenbouwkundig aanvaardbaar. Doordat een deel van de dakverdieping (breedte ca 4m) wordt afgewerkt met een plat dak waarvan de kroonlijsthoogte 12,24m

tegenover de gelijkvloerse binnenvloerpad bedraagt, wordt er een bijkomende volwaardige bouwlaag gecreëerd, tot een totale bouwdiepte van 13 m, hetgeen de goede ruimtelijke ordening in deze omgeving niet in het gedrang brengt, en op deze plek resulteert in een kwalitatieve verdichting

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat als verzoekende partij het Vlaamse Gewest optreedt. Zij steunt haar belang op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO, zijnde de bij het dossier betrokken adviserende instantie, aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid VCRO, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.

De verzoekende partij heeft dit bevestigd op de openbare terechtzitting van 29 juni 2010, verklarende dat zij optreedt namens het Vlaamse Gewest omdat de gewestelijke erfgoedambtenaar geen hoedanigheid en rechtspersoonlijkheid heeft om in rechte te treden.

De tussenkomen partij betwist ter openbare terechtzitting van 29 juni 2010 de hoedanigheid van de verzoekende partij. Zij meent dat enkel het afdelingshoofd van het intern verzelfstandigd agentschap RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen terzake kan optreden.

De kamervoorzitter heeft de partijen de mogelijkheid geboden hun standpunten schriftelijk uiteen te zetten tegen de openbare terechtzitting van 7 september 2010. Behoudens de verwerende partij, hebben de partijen dit ook gedaan.

Standpunt van de partijen

De tussenkomen partij stelt met haar aanvullende nota – die vergezeld is van een bijkomend stuk van 25 juni 2010 met betrekking tot het niet delen van de persoonlijke mening van de gewestelijk erfgoed ambtenaar door andere leden van het agentschap – het volgende:

“ ...

Bij monde van advocaat Veerle Tollenaere werd bevestigd dat zij optrad voor de gewestelijk erfgoedambtenaar... Vermits deze geen eigen rechtspersoonlijkheid heeft, diende het Vlaams Gewest voor deze laatste op te treden.

Dit wordt ten stelligste betwist, daar het ongunstig advies van de gewestelijk erfgoedambtenaar ... duidelijk een persoonlijke mening is die geenszins wordt gedeeld door andere leden van het agentschap.

... ”

De enige die zou kunnen optreden, betreft het afdelingshoofd van het intern verzelfstandigd agentschap RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen. In het kader van de gepubliceerde delegaties van betreffend afdelingshoofd in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 2009, onder andere het besluit van 9 februari 2009, wordt geenszins voorzien dat de gewestelijk stedenbouwkundige erfgoedambtenaar in rechte mag optreden voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Bij gebreke van een dergelijke delegatie had de procedure moeten ingesteld worden namens het afdelingshoofd van het intern verzelfstandigd agentschap RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen.
...

De verzoekende partij antwoordt in volgende zin:

“ ...

De Gewestelijk Erfgoed Ambtenaar heeft geen hoedanigheid en rechtspersoonlijkheid, zodat de procedure namens het Vlaams Gewest werd ingeleid.

De verzoekende partij in tussenkomst werpt op dat de Gewestelijk Erfgoed Ambtenaar niet het recht heeft om in rechte op te treden voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen via het Vlaamse Gewest.

Zij meent dat enkel het afdelingshoofd van het intern verzelfstandigd agentschap (IVA) RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen kan optreden. Zij verwijst naar een besluit van 9 februari 2009.

Op die datum werden verschillende besluiten goedgekeurd tot delegatie van beslissingsbevoegdheden... waaronder 5 besluiten van 9 februari 2009 (per provincie) waarbij de resp. afdelingshoofden subdelegatie wordt gegeven van bepaalde beslissingsbevoegdheden aan de Gewestelijk Erfgoed Ambtenaar. Het is wellicht naar dit laatste besluit, over resp. Oost-Vlaanderen, dat de tussenkomende partij verwijst.

De delegaties vloeien voort uit het Kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 en het erop volgende besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid.

Artikel 7 van het Kaderdecreet bepaalt dat de intern verzelfstandigde agentschappen beschikken over operationele autonomie, maar onderworpen blijven aan het hiërarchisch gezag van de Vlaamse Regering. Dit laatste betreft derhalve een vorm van deconcentratie waarbij de eenheid van het gezag onaangetast blijft.

...

De besluiten van 9 februari 2009 werden gewijzigd bij evenveel besluiten van 16 oktober 2009 (B.S. 9 december 2009). Zij delegeren de mogelijkheid van beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De verzoekende partij (tot tussenkomst) gaat in het bijzonder voorbij aan het besluit van 16 oktober 2009 van het afdelingshoofd van het agentschap RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen... Dit wijzigt het besluit van 9 februari 2009 als volgt: ...

Het is dus de Gewestelijk Erfgoed Ambtenaar die de bevoegdheid heeft om te beslissen of er beroep kan worden ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen en welke proceshandelingen moeten uitgevoerd.

Hij blijft dit echter doen onder hiërarchisch gezag van de Vlaamse Regering en dus in naam van het Vlaamse Gewest.

Deze subdelegatie van de Vlaamse Regering (en dus het Vlaamse Gewest) brengt mee dat de beslissingsbevoegdheid is gedelegeerd, maar dit wijzigt niets aan de hoedanigheid van de rechtspersoon die in een procedure als procespartij kan/moet optreden, nl. het Vlaamse Gewest.

Dit wijzigt ook niets aan de rechtspersoonlijkheid van de erfgoedambtenaar. Hij put zijn mogelijkheid om in rechte op te treden voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet uit het decreet zelf. Hij krijgt dus geen rechtstreekse bevoegdheid toegewezen. Hij krijgt de beslissingsbevoegdheid bij delegatie. Hij heeft niet de proceshoedanigheid om in rechte op te treden, zodat dit bij het Vlaamse Gewest blijft.
...

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt samen met de verzoekende partij vast dat het Kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003, hierna Kaderdecreet genoemd, bepaalt dat de intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid over operationele autonomie beschikken die beperkt wordt omschreven in het decreet en dat daarnaast specifieke delegaties aan het hoofd van het agentschap kunnen worden gedelegeerd.

De Raad stelt tevens vast dat de intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid onderworpen blijven aan het hiërarchisch gezag van de minister doch stelt eveneens op basis van de voorbereidende werken van het Kaderdecreet vast dat deze hiërarchie wordt gemoduleerd in die zin dat het hoofd van het betrokken agentschap beschikt over operationele autonomie zodat er geen sprake is van een rechtstreekse hiërarchische situatie.

De Raad merkt verder op dat de voorbereidende werken van het Kaderdecreet bepalen dat de betrokken intern verzelfstandigde agentschappen zonder rechtspersoonlijkheid hun taken op autonome wijze uitoefenen zonder tussenkomst van het politieke niveau. Verder wordt in de voorbereidende werken bepaald dat de regering bij generiek delegatiebesluit beslist over welke beslissingsautonomie het hoofd van een intern agentschap zonder rechtspersoonlijkheid beschikt.

Bij besluit van 10 november 2005 ging de Vlaamse regering over tot het oprichten van het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid RO-Vlaanderen voor de uitvoering van het beleid onder andere inzake de monumenten, de landschappen en het onroerend archeologisch erfgoed en inzake het cultureel erfgoed. Geheel terzijde kan worden opgemerkt dat dit agentschap met ingang van 1 oktober 2011 is opgegaan in het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend erfgoed en het vermelde besluit van 10 november 2005 is opgeheven en dat de bevoegdheid van dit agentschap, wat het onroerend erfgoed betreft, met ingang van 1 juli 2011 werd ondergebracht in een nieuw opgericht intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid met de naam "Onroerend Erfgoed".

Op het ogenblik evenwel dat zowel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beveren als de verwerende partij een beslissing namen over de aanvraag, was het vermelde besluit van 10 november 2005 onverkort van kracht.

De Raad stelt vast dat artikel 8, §2 van het besluit van 10 november 2005 een algemene delegatie bevat aan het hoofd van het agentschap met de mogelijkheid om deze gedelegeerde bevoegdheden verder te delegeren tot op het meest functionele niveau en dat één van deze bevoegdheden het verlenen van bindende en niet-bindende adviezen betreft aan vergunningverlenende overheden.

De Raad stelt verder vast dat deze adviesverlenende bevoegdheid achtereenvolgens als volgt werd gesubdelegeerd zoals toegestaan door artikel 8, §2 van het Kaderdecreet én artikel 19 en 20 van het besluit van 10 oktober 2003 van de Vlaamse regering tot regeling van de delegatie

van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid:

- Besluit van 9 februari 2009 waarmee de administrateur-generaal bepaalde beslissingsbevoegdheden delegeerde aan de algemeen directeur waaronder de bevoegdheid tot het verlenen van adviezen waarvoor de rechtsgrond ligt binnen andere decreten van de Vlaamse regering maar waar de verwijzing ligt naar de entiteit bevoegd voor monumenten, stad- en dorpsgezichten, landschappen, archeologisch erfgoed of varend erfgoed;
- Besluit van 9 februari 2009 waarmee de algemeen directeur op zijn beurt onder andere de vermelde adviesbevoegdheid verder delegeert aan de afdelingshoofden van de binnen elke Vlaamse provincie aanwezige afdeling R-O
- Vijf besluiten van 9 februari 2009 waarbij elk afdelingshoofd de betrokken adviesbevoegdheid finaal delegeert aan de gewestelijk erfgoedambtenaar.

De Raad stelt terzake vast dat, op het ogenblik dat het bestreden besluit werd genomen, het besluit van 9 februari 2009 van het afdelingshoofd van het Intern Verzelfstandigd Agentschap RO-Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen, van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed aan de gewestelijk erfgoedambtenaar van de vermelde afdeling RO Oost-Vlaanderen de bevoegdheid gaf om binnen de grenzen van de provincie advies te verlenen waarvoor de rechtsgrond ligt binnen andere decreten van de Vlaamse regering maar waar de verwijzing ligt naar de entiteit bevoegd voor monumenten, stads- en dorpsgezichten, landschapszorg en archeologisch patrimonium met uitzondering van enkele bepalingen van het archeologiedecreet.

Rekening houdend met artikel 111, §4 en artikel 193, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, hierna DRO, was de gemeente Beveren als niet-ontvoogde gemeente verplicht het advies te vragen aan alle instanties die daartoe werden aangeduid in het op dat ogenblik van toepassing zijnde besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen nu de beslissing van het college dateert van voor 1 september 2009.

Op grond van het vermelde besluit van 5 mei 2000 is het de met de zorg voor het onroerend erfgoed belaste entiteit van het agentschap RO-Vlaanderen die adviseert.

De Raad stelt terzake vast dat ingevolge de vermelde verscheidene delegatiebesluiten deze adviesbevoegdheid, wat de provincie Oost-Vlaanderen betreft, is komen te liggen bij de gewestelijk erfgoedambtenaar van de afdeling R-O Oost-Vlaanderen die op autonome wijze het advies uitbrengt onder het gezag van zijn leidinggevende.

Het in het administratief dossier terug te vinden negatief advies van de gewestelijk erfgoedambtenaar van 30 juni 2009 is trouwens ook door hem persoonlijk ondertekend.

De Raad stelt dan ook vast dat de in casu adviserende instantie zoals bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO de **betrokken gewestelijk erfgoedambtenaar** van de afdeling R-O Oost-Vlaanderen is. De Raad wenst terzijde op te merken dat de verwijzing naar artikel 4.7.16, § 1 VCRO in casu moet worden begrepen als een verwijzing naar het vermelde besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 nu de in eerste aanleg beslissende overheid verplicht was de beslissing te nemen overeenkomstig de inmiddels gewijzigde wetgeving van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996 en sommige bepalingen van het DRO én het overgangsrecht vereist dat de beslissing van de verwerende partij wordt aangevochten bij de Raad. Er anders over oordelen zou ertoe leiden dat alle adviserende instanties die op basis van de oude regelgeving een advies hebben gegeven, niet over de mogelijkheid zouden beschikken om bij de Raad in rechte te treden.

